

tigt. Det er et væsentligt område at tage fat på, både når det gælder den offentlige og den private sektor.

Kristeligt Folkeparti kan gå ind for regelforenklning, men spørgsmålet er, om det tværministerielle organ, som er nævnt i B 9, blot i realiteten forsinker og besværliggør lovgivningen. Det må vi naturligvis sikre os imod. På den baggrund er Kristeligt Folkeparti positiv over for B 9.

Når det gælder indførelsen af byrdebudgetter, lyder det positivt, men vi er usikre på effekten, især når en del af vores lovgivning er implementering af EU-love. Desuden vil miljøtiltag oftest være belastende for både erhverv og administration. Miljøtiltag kan ofte ikke forudses, og de nødvendiggøres af udviklingen. Derfor bør måske en væsentlig del af miljøområdet undtages.

Måske vil en gennemførelse af forslaget kræve så mange undtagelser, at det ender med at blive en besværlig størrelse. Derfor er Kristeligt Folkeparti afvisende over for B 10.

Når det gælder B 38, er hensigten god, og den er rigtig, for i den gældende lov er der nogle ting, som er u hensigtsmæssige. Hidtil har følsomme lovforslag og hastelovgivning været undtaget fra forelæggelse for testpanelet. Der ved kunne regeringen i modstrid med lovens hensigt undgå testpanelet ved at angive, at lovforslaget var hastelovgivning, og det mener vi er u hensigtsmæssigt. Måske kunne testpanelets arbejde også i nogen grad udlægges til de kredse, som er høringsberettigede.

Vi er enige i, at forenklingsspørgsmål skal prioriteres, men vi er skeptiske over for, om det her er måden at gøre det på.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til B 9, hr. Svend Erik Hovmand.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil allerførst sige tak for en, synes jeg, relativt positiv behandling.

I virkeligheden kan man jo sige, at der her har etableret sig en alliance strækkende sig fra Enhedslisten i den ene side af salen til Fremskridtspartiet i den anden side af salen. Så er der nogle partier i regeringen, som ikke mener, at de vil give disse forslag positive ord med på vejen. O.k., jeg tror nu, at der inderst inde er mange medlemmer af regeringspartierne, som faktisk gerne ville have været medforlagsstil-

lere til forslagene, men for at holde gode miner til slet spil afviser man.

Se, jeg er nødsaget til at sige – også til ministeren, som jeg går ud fra vil gøre en bemærkning om lidt – at jeg synes, det er beklageligt, at regeringen end ikke vil sætte tal på de administrative byrder, selv om det sagtens kan lade sig gøre på baggrund af de timeopgørelser, der er i den rapport, som regeringen selv har lavet.

Regeringen har før brugt en timepris på 250 kr., når de administrative byrder skulle opgøres. Med den timepris kan de samlede administrative byrder som følge af de seneste års lovgivningsarbejde opgøres til 1,9 mia. kr. Men det bliver ikke ved de knap 2 mia. kr., for opgørelsen dækker kun over de administrative opgaver, som virksomhederne selv løser. En lang række opgaver lægges ud til revisorer, lønservicebureauer og andre serviceleverandører.

En dugfrisk undersøgelse fra DTI Erhvervsanalyser, som er lavet for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, viser, at virksomhederne bruger mindst lige så mange penge på de eksterne bistand, som de selv bruger på at løse administrative opgaver. Tager man for eksempel en entreprenør, bruger virksomheden 1,14 kr. på ekstern bistand for hver krone, den selv bruger til at løse administrative opgaver, mens hotel- og restaurationsvirksomhederne bruger over 2,50 kr. på ekstern bistand for hver krone, de selv bruger på administrative opgaver.

Hvis man forsigtigt antager, at udgiften til ekstern bistand er af samme størrelsesorden som virksomhedernes interne omkostninger, betyder det, at den administration, der følger af de seneste års lovgivning, koster virksomhederne 3,8 mia. kr., altså to gange 1,9 mia. kr.

Jeg har nævnt dette for at understrege, at vi her taler om et konkurrenceparameter. I et internationalt samfund er det kolossalt vigtigt, at vi ikke lægger særlige byrder på danske virksomheder. Antallet af bekendtgørelser, cirkulærer osv. stiger og stiger under denne regering. Hver tredje lov fører til nye administrative byrder, og ser vi på det nøjagtige antal bekendtgørelser og cirkulærer, sådan som vi har talt dem op, er der tale om en stigning på 40 pct.

I 1995 var antallet af bekendtgørelser 473. I 1997 var det steget til 676. Antallet af cirkulærer er i den samme periode steget fra 168 til 224. Det vil sige, at det totale antal bekendtgørelser, cirkulærer osv. i den periode er steget fra 641 til 900. Det er voldsomt; det er også for voldsomt. Det er simpelt hen urimeligt, at i en tid, hvor